

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 18.

(418.)

Vol. 18.

satellite

1-416

Thursday,

September 25,

2008

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Torontský festival a *Slepé lásky* Juraje Lehotského

U nás ve Vršovcích jsme měli velkou ohradu a na ní byly plakáty. Měnily se každý týden v pátek a my jsme hledali na nich nejzajímavější film. Nejprve byl náš okruh soustředěn na čtyři kina *Vzlet*, *Mír*, *Vesna* a *Práce*. Když jsem začal chodit na průmyslovku, byla to revoluce jako když počátkem dvacátého století proniklo na vesnici kolo. Rádus se zvětšil na celou Prahu. Později v době normalizace se zase zúžil na filmový klub. Kino bylo něčím, kde člověk unikal do jiného světa, kde bylo bezpečí, kde sledoval s napětím každý záběr. Jako kluci jsme volili většinou první řadu, aby byl existenciální prožitek co nejlepší. Později jsme chodili trochu více dozadu a první řadu jsme přenechávali těm mladším. Ve filmovém klubu dr. Kučera měl vždy sérii přednášek: tu o jugoslávském filmu, jindy zas o italském neorealismu. Abych tak řekl, intelektuálně jsem byl odkojen filmem a i dnes se dvakrát do roka do tohoto období vracím: na jaře během plzeňského filmového festivalu *Finále* a během *Torontského mezinárodního filmového festivalu* v září. V okamžiku, kdy festival skončí je ve mně jakýsi smutek, protože jsem toho mnoho nestačil a mezi prsty mi unikla jedinečná příležitost vidět něco, co je nenávratně pryč.

I když se někdy podaří objevit něco, co se později stane filmovým hitem - a vlastně *Satellite* byly první noviny, které přinesly českou recenzi na oskarový německý film *Život těch druhých*, častěji se stane, že filmy, o kterých zde píší zůstanou nepovšimnuty. Je také zajímavé sledovat, jak se film a vůbec život vyvíjí v zemích, které mají podobnou zkušenost s nedávnou minulostí.

Letos jsme měli na festivalu jeden český a jeden slovenský film. Zajímalo by mne, podle čeho se určuje země původu a zda se jedná o mezinárodní koprodukcí. Například větší část finského filmu *Sauna* vznikla v Praze. Titulky se hemží českými jmény, ale o České republice ani slovo. Na druhou stranu skvělý řecko-španělsko-maďarský film *El Greco* se odehrává na Krétě, v Itálii a ve Španělsku, ale s Maďarskem neměl nic moc společného, kromě dvou nebo tří sponzorů.

Přiznám se, že jsem měl z česko-německo-francouzského filmu Bohdana Slámy *Venkovský učitel* trochu obavy. Příběh homosexuálního učitele může být schématický a lehce sklouznout do oblasti kýče. Nevím, jestli se režisérovi všem těmto úskalím podařilo vyhnout. Pavel Liška jako učitel nepatří k těm, kteří by se do této role nutili. Hraje přirozeně, je vlídný, prochází vnitřním zápasem, má úspěch u dětí. Až příliš mnoho kladů. Odchází na venkov a tady bych měl první otázku. Je venkov skutečně tolerantnější než město. Podobná otázka mně vytanula na mysli, když jsem viděl zfilmovaný Kunderův román *Nesnesitelná lehkost bytí*. Tam také hrdina odchází na venkov a přesto skutečnost byla naprosto jiná. Jestliže se někdo z disidentů jen pokusil žít na venkově jako například Čarlí Soukup, byl odsud během pár hodin doslova vypráskán. Chápu, že doba se změnila, ale stal se skutečně český venkov tak tolerantnější? Pochopení a tolerance je pak i v profesorském sboru, včetně pana ředitele. Nejproblematičtější postavou v celém filmu tedy zůstává učitelův bývalý přítel - bisexuál, který v případě potřeby nepohrdne ani hezkou dívkou. Paradoxně díky této postavě se film nestává jednoduchým a černobílým.

ZUZANA POHÁNKOVÁ VE FILMU *SLEPÉ LÁSKY* JURAJE LEHOTSKÉHO

Venkovský učitel je kritikou hodnocen lépe než bych očekával, některé scény mně připadaly zdoluhavé, ale na druhou stranu nelze odepsat dobré herecké výkony a kameru, která má smysl pro detail. Byl bych radši, kdyby se na torontském festivalu ze současných filmů hráli *Karamazovi* nebo *Kuličky*.

Podstatně skromnější slovenská kinematografie přijela do Toronta s novým filmem Juraje Lehotského *Slepé lásky*. Film vypovídá o lásce slepých lidí. O tom, jak se dokáží pohybovat v každodenním životě, o snech, kterými procházejí. Festivaly jsou právě jedinečné tím, že se na nich můžeme setkat i s herci a režiséry. Do Toronta přijel i Juraj Lehotský a jelikož jsme měli štěstí a zbylo trochu času, mohli jsme nad sklenicí piva pohovořit.

ABE: Jaké jsou první dojmy z Toronta?

JL: Je to moderní město, nemám pocit, že má velkou historii. Byl to zvláštní dojem, protože jsem se neměl čeho zachytit. Po chvíli jsem si začal všimnout lidí a z toho jsem měl takový dobrý pocit. Lidé jsou zde velmi příjemní a nemám pocit, že se při tom přetvařují.

ABE: Měl jste možnost něco vidět z festivalové produkce nebo jste přijel jen kvůli filmu *Slepé lásky*?

JL: Festival je spíš pro mne prostředkem, jak poznat atmosféru města a lidí. Raději se dívám na svět kolem sebe než chodím do kina, ale chtěl bych vidět několik filmů jako třeba *Tulpan*. Může mi to inspirovat nebo povzbudit, protože pracuji podobným způsobem.

ABE: Kde všude běžely *Slepé lásky*?

JL: První festival, na kterém se objevil, byl ten největší,

v Cannes, což je neobvyklé. Byl to malý zázrak, že to tam vzali. Od té doby putuje po všech možných festivalech. V Chorvatsku dostal ocenění novinářů, byl také v Sarajevě, bude v Londýně, v Abu Dabi v Spojených arabských emirátech, bude i ve Španělsku. Zkrátka pocestuje.

ABE: Jak dlouho jste tento film dělali?

JL: Byl to delší proces. Před pěti, šesti léty jsem začal hledat téma. Určité postavy v tom filmu časově ohraničují film. Začal jsem natáčet s nevidomou paní, která se měla stát matkou. Po čase jsem k ní našel další postavy, z nichž některé si vyžadovaly delší čas, jiné se udělaly v kratším časovém úseku. Jedná se o čtyři příběhy lásky. Napínavé bylo, jak dopadnou. Byl to speciální projekt na pět, šest roků.

ABE: Film je zajímavý i tím, že se jedná o slepce z různých sociálních skupin. Od aristokratického pana Kolesára po rómsko-slovenskou dvojici, která žije skutečně skromně...

JL: Původně jsem chtěl obsáhnout celý život. Od dětství přes dospívání, okamžiky lásky, očekávání potomka až po stáří. Chtěl jsem tam dostat jednotlivé stupínky. Zároveň mám rád různé atmosféry, různé lidi, s různým humorem, s rozličným tajemstvím a se specifickým příběhem.

ABE: Jak se konečný příběh shoduje s původní představou?

JL: Jako kdyby v tomto filmu fungovala větička: *Všechno je jinak*. Ze začátku jsem chtěl natočit film, který by byl čistě hraný. Tato myšlenka vznikla, když

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 5

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2
Telefon: 416/530-4222

Fax: 011-420/274-770-929

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21

Tel.: 491 020 362

Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 1200 SK

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR a na Slovensku 200 Kč (240 SK)

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00. Rev. Ján Banko. Tel.: 289/242-0635, Internet: <http://www.csbbaptist.com/>

KITCHENER-WATERLOO: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - German Gospel Church, 223 Union St.E.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Rímsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: M. Verčimák. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Rímsko-katolický kostol sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth.

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel/Fax.: 416/532-5272

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 18. 10. 2008 v 10:00

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 18. 10. 2008 v 17:00.
Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 19. 10. 2008 v 11:00.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Slovensko Kanadská spoločnosť Milana Rastislava Štefánika

Slovak Canadian Society of Milan Rastislav Štefanik

Vás srdečne pozýva na

I. reprezentačný ples

v sobotu 4. októbra 2008

hala rímsko-katolíckeho kostola Cyrila a Metoda

5255 Thornwood Dr., Mississauga, ON.

Program:

18:00 hod. koktail

19:00 hod. prípitok a večera

20:00 hod. krátky kultúrny program

23:00 hod. tombola s hodnotnými cenami

24:00 hod. polnočná kapustnica

K tancu a na počúvanie hraje skupina Mira Letka

Vstupné \$50.00 zahrňuje bohatú večeru a polnočné pohostenie

Rezervácia nutná!

Predaj vstupeniiek:

Brigita Hyklová: 416/225-7566

Blanka Martinče-Hanečák Nitra Travel: 416/504-3800

Eva Slatkovská: 416/626-9168

Helena Švihran: 416/744-4094

Rev. Dušan Tóth: 416/221-0418

Tešíme sa na Vašu účasť pri dobrej zábave a chutnom jedle!

Helen Svihran, 273 Thistledown Blvd., Toronto, Ontario, M9V 1K6

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.

Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsmo přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publication Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian Heritage

Patrimoine canadien

Kalendář

1. 10. (st) 19:30

Prof. Franz Szabo - přednáška s hudebními ukázkami
Mozart a jeho čeští přátelé
Mozartova společnost
First Unitarian Congregation,
175 St. Clair Avenue West, Toronto
Lístky u vchodu \$ 25.00
www.Mozartsociety.com

4.10. (so) 18:00

1. reprezentační ples
Společnost M. R. Štefánika
Kostol Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Dr., Mississauga

9.10. (čt) 19:00

Jaromír Nohavica
Ukrajinské centrum
65 Christie St.
**

15.10. (st) 12:00

Europe at your Doorstep in Montreal
Palais des congrés de Montreal
www.europe-montreal.org

17.10. (pá) 20:00

18.10. (so) 20:00

19.10. (ne) 16:00

Na skle maľované

Slovenská mladá scéna

Michael Power/St. Joseph High School
105 Eringate Dr.

Eglinton/Renforth, Etobicoke
647/838-7794

31.10. (pá) 20:00

1.11. (so) 16:00 a 20:00

2.11. (ne) 16:00

Ostře sledované vlaky

Joe Workman Auditorium

Režie: A. Toman

1001 Queen St. W.

2.11. (ne) 17:00

Panochovo kvarteto

Nokturna ve městě

Kostel sv. Václava

5.11. (st) 19:30

Panochovo kvarteto

Mozartova společnost

First Unitarian Congregation,

175 St. Clair Avenue West, Toronto

www.Mozartsociety.com

30.11. (ne) 17:00

Jiří Grosman

Nokturna ve městě

Kostel sv. Václava

18.1. (ne) 17:00

Ian Scott

audiovizuální program Rusalka

Nokturna ve městě

Kostel sv. Václava

19.2. (čt) 19:30

Zemlinského smyčcový kvartet

Nokturna ve městě

Kostel sv. Václava

20.-22. 2.

Nové divadlo

29.3. (ne) 17:00

Ivan a Katarina Ženatí

Nokturna ve městě

Kostel sv. Václava

Toto číslo bylo dáno

do tiskárny

23. 9. 2008 v 2:34

Příští číslo vyjde:

9. 10. 2008

Druhá vlast Kerry Strattona

Dirigent Kerry Stratton adoptoval ke Kanadě ještě Čechy jako druhou vlast. Přesvědčil nás o tom dvakrát v minulých dnech. Poprvé v hale kostela sv. Václava, po druhé v North Yorku, kdy dirigoval a sám komentoval tuto symfonickou báseň.

Nokturna ve městě zahájila jeho přednáškou o Bedřichu Smetanovi a právě o *Mé vlasti*. Po sedmi letech se tedy nedělní podvečerní seance přestěhovaly do kostela sv. Václava. Přišlo asi 75 lidí, kteří měli možnost před i po koncertě ochutnat dobroty z *Prague Food Emporium*. Většina byla nadšena vypravěčskými schopnostmi Kerryho Strattona, který nás také částečně zavedl do dirigentského umění. Výklad *Mé vlasti* byl s hudebními ukázkami. Hlavně se soustředil na *Vyšehrad*, *Vltavu* a *Šárku*, kde upozornil, co určité hudební nástroje znázorňují (klarinet Šárku, fagot spící jonáky atd.). Po krátké přestávce popsal *České luhy a háje*, vyprávění obohacil svou osobní zkušeností z cestování po jižních Čechách. *Tábor* a *Blaník* jen popsal, aby si hudební vyvrcholení přišli návštěvníci poslechnout o čtyři dny později, kdy sám dirigoval *Mou vlast* v North Yorku. Kerry Stratton je nejen vynikajícím hudebníkem, ale také úžasným vypravěčem a umí podat vtipně i veškeré příhody kolem dirigování a hudby vůbec. Myslím, že posluchači byli večerem nadšeni, o čemž svědčí to, že někteří seděli v hale kostela sv. Václava

oslava založení Československé republiky vůbec), nezapomeňte si zajistit včas lístky. *Panochovc* oslavují čtyřicáté výročí trvání svého kvarteta a jejich program slibuje strhující zážitek. Více informací: A stále je možno si předplatit *Nokturna*. Zbývajících sedm koncertů stojí jen 135 dolarů, což je méně než 20 dolarů za koncert vrcholných souborů a jednotlivců.

Podpořte českou a slovenskou kulturu. Kostel Sv. Václava se svou vynikající akustikou doplňuje *Nokturna* přiměřenou intimitou. Více informací: www.nocturnesinthecity.com nebo na telefonu: 905/232-3092.

Miloš Krajný

***—

**ČSSK, MMI, Sokol,
Český konzulát v Torontu a farnost sv. Václava**
pořádají
**oslavu 90. výročí
vzniku Československa,**
která se bude konat
**v neděli 26. října 2008 v 17 hodin
v hale kostela sv. Václava**
496 Gladstone Ave., Toronto
Kromě programu je připravené občerstvení!

Nokturna v městě Panochovo kvarteto

Neděle 2. listopadu 2008 v 17 hodin

Na programu: Fibich, Janáček, Mozart, Dvořák

**Kostel svatého Václava
496 Gladstone Ave., Toronto**

www.nocturnesinthecity.com nebo na telefonu: 905/232-3092.

KERRY STRATTON

ještě hodinu po skončení přednášky v čilé diskusi o hudbě a jiných událostech.

Příští koncert *Nokturne* je v Kostele sv. Václava 2. listopadu 2008, kdy světoznámé *Panochovo kvarteto* přednese skladby Leoše Janáčka, Zdeňka Fibicha a Antonína Dvořáka. Vy, kteří si vzpomínáte na oslavu 28. října před dvěma roky, kdy na jejich koncert přišlo přes tři sta lidí (byla to nejlepší

MÁ VLAST V NORTH YORKU

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské veľvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Vancouver, BC
Honorary Consul: Michael D. Adlem
1055 Dansmuir St., 23 poschodí,
Vancouver, BC V7X 1J1
Tel.: (604) 891-2296,
fax: (604) 683-6498
E-mail: vancouver@honorary.mzv.cz

Winnipeg, MB
Honorary Consul: Wiliam Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madelaine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
1 King Street West, Suite 1202
Toronto, ON M5H 1A2
tel: 416/862-1270 fax: 416/363-3528
michaelm@ontarioclub.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
200-247 Abbott St.
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
www.slovakia.org
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Dr. Petr
Munk

Chiropraktik
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

MEDICAL AND RELAXATION
TREATMENTS
MASSAGE THERAPY
HOT STONE TREATMENT

**MICHAEL EISNER, RMT,
MASC.**

AT

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

**TAKÉ NABÍZÍME
NATUROPATIE; HYPNOTHERAPIE,
SHIATSU, YOGU, QIKONG,
REFLEXOLOGII, REIKI,
AKUPUNKTURU ATD.**

NĚKTERÉ SOUKROMÉ POJIŠTOVNÝ

KRYJÍ VYBRANÉ LÉČBY!

2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.

Tel. 416/823-1165, e-mail
michale@sympatico.ca

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

**E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786**

Business

ABE

Letáky, brožury, tiskoviny.

Tel.: (416) 530-4222

e-mail: abe@zpravy.ca

P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006

Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: trade@ccrcc.net

www.ccrcc.net

Torontský koncert Plastiků

V neděli večer byl klub Phoenix na torontské Sherbourne St. svědkem druhého koncertu Plastiků v jejich pohnuté historii, která trvá více než 35 let. Nutno říci, že predestinace skupiny *Plastic People of the Universe* je ve znamení javorového listu. Při prvních vystoupeních s nimi zpíval Kanadčan Paul Wilson, který se zatoulal do Čech a legendární Mejla Hlavsa bedlivě sledoval kanadský hokej a pravidelně v časopisu *Hlas Disidenta*, který vyšel dvakrát ve čtyřech exemplářích vyhlásoval All Stars tým NHL. Však také jedna jejich skladba se jmenuje *Phil Esposito* a popisuje utěkání slavného hokejisty. Tuto skladbu však v Torontu *Plastici* z technických důvodů nehráli, jednak není hokejová sezóna ještě v proudu, za druhé Phil Esposito zanechal aktivní činnosti. Text však není ani v angličtině či francouzštině ani v jazyku Egona Bondyho, češtině (popřípadě v němčině). Je to snad jediná skladba, kdy *Plastici* a rocková hudebníci vůbec použili jazyku latinského. Také jejich druhá exilová deska *Pašije* vyšla v Kanadě pod patronací Paula Wilsona a uvedla ji v roce 1979 ve svém velikonočním vysílání CBC.

Hlavní konexe mezi Kanadou a Plastiky však nastaly v roce 1983, kdy saxofonista Vratislav Brabenec emigroval do Toronta. Koncert 21. září 2008 byl zároveň jakýmsi stříbrným výročím (zlaté výročí by pak bylo až v roce 2033) Brabencova příjezdu do této země. Zároveň za torontského pobytu se potkal s Josefem Karafiátem, který zde působil jako sólový hudebník a kytarista, pod uměleckým pseudonymem Joe Carnation.

V polovině devadesátých let se Joe Carnation přemístil do Prahy, kde hrál se skupinou *Garáž* a Vratislav Brabenec začal hrát opět s Plastiky. V roce 1997 došlo k definitivnímu Brabencovu přemístění do Čech. Ve stejném roce začal s Plastiky hrát i Joe Carnation.

Nedělní koncert zahájili *Plastici*, kteří hráli ve složení Joe Carnation - kytara, zpěv (vlevo nahoře), Eva Thurnová - basová kytara, zpěv (uprostřed), Petr Kabeš el. housle, zpěv (vpravo nahoře), Vratislav Brabenec - saxofon, zpěv (vlevo dole), Pepa Janiček - klávesy, zpěv (vpravo dole), Ivan Bierhanzl - kontrabas a Ludvík Kandl - bicí, Bondyho skladbou *Apokalyptický pták*. Večer zakončily *Muchomůrky bílé*, kdy se publikum i roztančilo.

Výkon Plastiků byl profesionální, i když ke koncertu málem nedošlo. Jak známo *Plastici* používají nejmodernější techniky i v běžném životě a navigace v automobilu je nasměrovala místo do ontarijského Toronta do vesnice stejného jména v

Kansasu. Na tuto drobnou závalu přišli piloti vozu, až když se blížili k St. Louis. Do Toronta pak legendární skupina dorazila místo v podvečer v neděli ve čtyři ráno. Druhým vážnějším nedostatkem bylo, že si Vratislav Brabenec zapomněl saxofon při posledním koncertu na jevišti v Chicagu. Což komentoval pro náš list lakonicky slovy: „Oni mi ztratili saxofon!“ Díky pořadatelům však mohl hrát v Torontu na vypůjčeném nástroji a jeho *ságo* mu má být doručeno k dalšímu koncertu v Novém Yorku. Jak tento soubor kurýrů s časem dopadl, nemůžeme čtenářům sdělit, protože koncert se konal až po uzavěrci tohoto čísla.

abe

SLOVENSKÁ MLADÁ SCÉNA
UVÁDZA POPULÁRNÝ SLOVENSKÝ MUZIKÁL

NA SKLE MAĽOVANÉ

OKTÓBER 17-19, 2008

Prezentácia na štádiu "Košice" v piatok, október 17. o 20:00 hod.
Dobrá predstaviteľská hra v sobotu, október 18. o 20:00 hod.
a v nedeľu, október 19. o 16:00 hod.

Vstupenky na "Nový Obyčaj" na tel. 416-792-8994 alebo www.kosice.sk
Cena vstupenky: \$20.00 (pre deti a študentov) a \$25.00 (pre dospelých). Viac info: www.kosice.sk

Michael Power / St. Joseph High School / 200 Fremont Drive, Etobicoke
Lokálne organizácie: PARETO AND ZEDERA

MLADÁ MLADÁ SCÉNA
Košice

TORONTSKÝ FESTIVAL...

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

jsem natáčel reklamu pro jednu charitativní organizaci. Měl to být film o mladé slepé dívce, která žije někde na periférii s matkou, která se o ní moc nestará. Cestuje do města a chce někoho potkat, jenže pro slepou dívku je to velice těžké. Tématem měla být láska a jak ji najít. Spíše mně šlo o něco všeobecného. Uvědomil jsem si, že se to nedá psát někde v pracovně, ale že je potřeba takovou ženu najít. Hledal jsem ji, ale nenacházel jsem takový typ ženy. Nacházel jsem však zcela jiné lidi, kteří byli stejně zajímaví. Začal jsem si uvědomovat, že to udělám o různých podobách lásky. Nakonec jsem našel tu svoji vysnívanou postavu v té nevidomé Zuzce. Ta původní představa se tam dostala, ale úplně jinak a v jiné formě.

ABE: Do jaké míry se liší původní představa o nevidomých lidech se skutečností, když se s nimi pracuje? Jak třeba reagovali na kameru?

JL: Byl jsem velice mile překvapený tím, že spolupráce s nimi fungovala přirozeně. Ti lidé zůstali sami sebou, nestylizovali se do poloh jako my vidoucí. Možná proto, že tu kameru nevidí a neuvědomují si efekt natáčení a toho, jak budou vypadat. Snažil jsem se je při děláním filmu nerušit. Chtěl jsem být tichým režisérem, který pozoruje zpozvdálí a zaznamenat ty krásné, jedinečné okamžiky. Pouze jim předhodit situace, které by měli zahrát.

ABE: Svým způsobem se jedná o unikátní film, nepamatuji se, že by někde jinde hráli slepí herci...

JL: Neuvažoval jsem nad tím. Šlo mi o to použít unikátního, jedinečného člověka, třeba i upravit scénář, ale nepřetvářet člověka, protože oni přinášejí něco originálního a bylo velice důležité s nimi hovořit naprosto přirozeně. Při loučení jim řeknete „dovidenia“ nikoliv „dopočutia“. A oni to oceňují, že s nimi nejednáte jako s postiženými. Během natáčení jsem se s nimi tak skamarádil, že jsem přestal vnímat, že jsou nevidomí... Měl jsem pocit, protože se jednalo o lidi, kteří nevidí od narození, že se dokáží více soustředit na vnitřní pravdu.

ABE: Mohli byste říci něco o jednotlivých postavách?

JL: Každá postava přináší jiný příběh. V případě Petera Kolesára jsem se s ním poprvé setkal, když jsem byl na zkoušce ve škole pro nevidomé, kde učil děti v pěveckém sboru a učil je hrát na klavír.

Pocítil jsem, že tento člověk ze sebe vyzařuje neskutečný optimismus a energii, kterou mám na lidech rád. A zároveň jsem věděl, že se s tímto člověkem, pokud se shodneme, dají točit krásné věci. Svým způsobem uletěné. Stále si říkám, že ten člověk je věčným dítětem. Druhý příběh je příběhem nevidomé matky Eleny, její pocity, když očekává dítě. Pro mne to bylo strašlivě zajímavé poznávat tyto pocity. Je to proces, kdy s ní očekáváme dítě, nevíme, jestli se dítě narodí vidící či nevidící. To je pro ni velice důležitou otázkou. V rámci tajemství je to široká oblast. Další příběh je o nevidomém Mirovi a Monice. Miro jako Róm zažil již jeden příběh s nevidomou slovenskou ženou, která ho musela odmítnout na nátlak rodiny, protože byl cikán. Ve filmu máme možnost vidět něco podobného. Je to příběh bojovníka za lásku. Je to příběh Romea a Julie. Nakonec si ženu i dítě vybojoval. Trochu připomíná Ray Charlese. To, že čekají dítě a že se jim dokonce dítě narodí, to jsme na začátku vůbec nepředpokládali.

ABE: Jak se urovnal vztah mezi Monikou a rodiči?

JL: Pokud vím, neurovnal, což mi překvapuje. To ale ve filmu není. Její rodiče se s tím nesmířili.

ABE: A poslední Zuzka?

JL: Ona byla vlastně krásná v tom, že někoho hledala a opět zde bylo tajemství. Vlastně ona se nejvíce přiblížila myšlence, která byla na začátku.

ABE: Dostali jsme se tedy po tomto okruhu k začátku, co teď připravujete? Bude to něco podobného?

JL: Pro mne je důležité během tohoto filmařského procesu poznávat jiné hodnoty. Nedokázal bych psát scénář tak, že bych neměl kontakt s živým člověkem. Natáčení bez lidí by byla nezajímavá nevzrušující věc. Bylo by to velice fádni. Pro mne je podstatné nacházet příběhy skutečných lidí. Nechci dopředu říkat, o čem to konkrétně bude, protože to dávám teprve dohromady. Nacházet přirozené herce a při tom realizovat svoji touhu a vypovědět tento příběh filmařským způsobem.

Zatím však nevíme, jestli se filmy *Venkovský učitel* nebo *Slepé lásky* dostanou do kanadských kin, ale zcela určitě se zde bude promítat festivalový film *El Greco* natočený řeckým režisérem Iannisem Smaragdise. Předlohou pro film byla novela Dimitrise Siatopolouse *Greco - Boží malíř*. Vypráví o vztahu malíře

a velkého inkvizitora Nino de Guevary. V hlavní roli hraje anglický herec Nick Ashdon. O malíři, který dělá portréty v dvacátém století je citlivý film Caroline Link *Před rokem v zimě*, jenž se odehrává v Mnichově. Jerzy Skolimowski se vrátil po sedmnácti letech, kdy se věnoval malířství, k filmu. Nejen k filmu, ale i do Polska, kde natočil *Čtyři noci s Annou*. Příběh člověka, který miluje ženu, jejíhož znásilnění byl svědkem, ale byl odsouzen, protože nedokázal popřít, že to nebyl on. Tentokrát se čtyřikrát vplíží do jejího domu, hledá odvahu, jak jí vyznat lásku, miluje ji, ale nakonec se historie opakuje a znovu je odsouzen za stejný trestný čin. Pro nás je zajímavé, že Skolimowski vyrůstal v Poděbradech, kde chodil do školy s Havlem a Formanem.

Příběhy emigrantů, či lépe řečeno emigrantek z Ruska, Ukrajiny nebo Rumunska dominují v holandském filmu *Kátina sestra*, v rakouském *Revanš* a německém *Druhá žena*. Celkově však vzato, s výjimkou *Slepých lásek*, maďarského filmu *Delta* Skolimowského *Čtyři noci s Annou*, žádný z nich nepřekročil průměr.

Aleš Březina

Financial**Kursovni lístek**

100 Kč	6,31 CDN \$
100 SK	5,01 CDN \$
1 CDN \$	15,86 Kč
1 CDN \$	19,95 SK
1 US \$	1,07 CDN \$
1 EUR	1,52 CDN \$

Universal Currency Converter - 17. 9. 2008

1 CDN \$	15,91 Kč
1 EURO	24,10 Kč
100 Sk	79,63 Kč
1 US \$	17,03 Kč

ČNB - 17. 9. 2008

Czech language courses

for beginners and intermediate
taught by an experienced linguist
(October-December
+ January - June)

Call:

647/895-4949

or e-mail your inquiry to
CanadianCzech@rogers.com.

1809-20

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Sutton Group-Bayview Realty Inc. Brokerage

416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

S prodejem a nákupem domů
vám poradí

Luba Henderson

Tel.: 416/698-2090

JURAJ LEHOSKÝ A PETER KOLESÁR PŘI NATÁČENÍ

SLEPÝCH LÁSEK

Toronto se rozloučilo s Tomášem Baťou

V pátek 5. září se Toronto rozloučilo s Tomášem Baťou. V 16 hodin začala bohoslužba v přeplněném františkánském kostele sv. Bonaventury (okolo 600 přítomných) za účasti členů *The Hastings and Prince Edward Regiment*, jehož byl čestným plukovníkem v období 1999-2007 (za druhé světové války sloužil jako kapitán v rezervě kanadské armády). Mezi účastníky byli kanadští federální i provinční politici. Česká vláda vyslala dvacetičlennou delegaci doprovázenou generálním konzulem ČR v Torontu, Richardem Krpačem, a vedenou vicepremiérem Čunkem, který předtím položil věnec u památníku obětem komunismu na Masaryktownu. Po bohoslužbě vicepremiér pronesl projev v rezidenci Baťovy rodiny (jeho předkové pracovali na kontrakt pro firmu Baťa) a později se odebral do kostela sv. Václava na setkání s farářem Liborem Švorčíkem a některými představiteli krajského života.

Při pobožnosti se se zesnulým rozloučili jeho syn Thomas G. Bata, rodinní přátelé Frans van den Hoven a James D. Fleck a vnučka Alexandra Schmidt Weston, pro níž Tomáš Baťa byl "mužem, jehož obdiv pro naši babičku, Sonju, nás naučil věřit, že pohádkové lásky existují." Dcery Christine Bata Schmidt a Rosemary Bata přečetly

pasáže z *Knihy moudrosti* a dcera Monica Bata Pignal přečetla úryvek z prvního opisu ke Korintským. Hudební část programu vyplnili členové sboru kostela sv. Bonaventury a Tokai kvarteta, které zahrálo "Vltavu" a Dvořákův "Americký kvartet".

Při recepci v Baťově rezidenci promluvalo několik řečníků; vedle českého zástupce ministerského předsedy, Tomášův přítel, povoláním, myslím, univerzitní profesor, který s brilantním humorem popisoval společnou cestu s Tomem letadlem, snad do Evropy. Pan profesor se na letadle probudil (vlastně byl probuzen) ženským křikem ve tři hodiny ráno. Když otevřel oči, našel Tomáše na kolenou a nad ním křičící ženu (a nejen křičící - mlátila Tomáše polštářem). Zřejmě mu přičítala pokus anebo, soudě podle jeho polohy na podlaze, přípravu pokusu o fyzické sblížení. Ke smíru došlo teprve, když jí Tomáš vysvětlil, že na podlaze hledal vypadlou součástku svého naslouchacího přístroje ...

Ze všech stran přicházely kondolence a projevy obdivu, počínaje Václavem Klausem a konče (nebo obráceně) bývalým zaměstnancem firmy Baťa: "Ztratil jsem otce, když Thomas J. Baťa zemřel". Ta chvála není neoprávněná. Dva měsíce před jeho smrtí jsem ho požádal o sponzorství mezinárodní konference o Československu na Torontské univerzitě. Během několika málo dní univerzita obdržela šek Sonjy a Thomase Baťových... Co já a snad i řada jiných jsme u něho cenili nejvíce, byla jeho přístupnost, jeho moravská bodrost, nefalšovaná lidovost, vědomí společného osudu se vším člověčenstvím. Nějak se mu podařilo zůstat jedním z nás. Jen jedna stránka v baťovské historii pro mne zůstává prázdná: jakou roli hrál v budování největší obuvnické firmy na světě Jan Baťa.

TRIBUTE TO THOMAS BATA

The last time I spoke to Thomas Bata a couple of months ago, I asked him to become a sponsor of an international conference on Czechoslovakia to be held in October at the Munk Centre, University of Toronto. Within six or seven days the University received a Sonja and Thomas Bata cheque. Thank you Mrs. Bata.

Fittingly, one of the main functions at the conference will take place at the Bata Shoe Museum.

Fifteen years ago Sokol Gymnastic Association of Canada, of which Mr. Bata was a member - and indeed a founding member of its Batawa unit - held a Festival at the

Birchmount park in Scarborough. In those days I was still an active gymnast (though of the most benign type - group calisthenics). As we marched into the stadium, I noticed in the stands a familiar figure - Thomas Bata - and when we completed our number, I went to greet him. As we shook hands someone snapped our picture which was later reproduced in a book on Czechs and Slovaks in Canada. It is one of a very small number of pictures I cherish.

Similar episodes could be related by members of other Czech organizations in Canada, such as the Masaryk Memorial Institute or the Czech and Slovak Association of Canada. All would testify to the gentle impact of that fabled couple's activities in the community.

We, of course, knew that Thomas Bata was a giant on the world business scene and that he was a recipient of some of the most coveted awards the world can offer, including the highest civilian Canadian honour, Companion, Order of Canada. But many of us valued him equally for his accessibility, his Moravian geniality, his genuine folksiness, his obvious consciousness of a common bond with the rest of humanity, its joys and its tears. And we were proud that within the limits dictated by the circumstances of his birth and the twisting course of history, he remained one of us.

It is, Mrs. Bata, my privilege to convey to you - on behalf of, I believe, all members of the Czech Canadian community, as well as many members of the Slovak Canadian community, our deep sorrow on the passing of an illustrious man, Thomas Bata, or - as he was called when he was a boy and a young man in a small country in the heart of Europe - Tomáš Baťa.

Thank you.

Prokurátorka odsouzena

10. září světovým tiskem proběhla zpráva, že Ludmila Brožová-Polednová, smutně proslulá prokurátorka komunistické éry, byla za svoji roli při procesu s dr. Miladou Horákovou odsouzena na šest roků vězení. Jde vlastně už o třetí rozsudek. Při prvním byla dnes 86letá Brožová-Polednová odsouzena na 8 let. Tento trest byl dalším rozhodnutím zrušen, poněvadž soud usoudil, že obžalovaná v procesu nehrála významnou roli a pouze napomáhala vraždě, čímž se dopustila menšího trestního činu, v době jejího stíhání již promlčeného. V posledním procesu soudce Martin Zelenka tuto interpretaci odmítl s odůvodněním, že "muselo být jasno, že šlo o politický soud a že vina i potrestání obžalované byly předem rozhodnuty politickými orgány komunistické strany spolu se státní bezpečností." Stejně jako byla stanovena vina a potrestání ostatních 242 osob, které byly režimem popraveny v letech 1948-1989.

Milada Horáková byla oběšena (a nepohřbena) 27. června 1950. Komunistický režim v Československu padl v roce 1989. Lidské mlýny se zdají mlít ještě pomaleji než soudy boží. A rozhodně ne jistě...

Byla zatčena v červenci 1949 a v červnu následujícího roku souzena. Proces byl vysílán. V uprchlickém táboře v Ludwigsburgu vysílání naslouchali její manžel, dr. Jiří Horák a politický spolupracovník, Jiří Corn, který později hrál významnou roli v krajském životě v Kanadě. Nevím, kolikrát jsem se snažil vžít do citového světa dr. Horáka v těch obudných dnech, kdy musil současně cítit hrůzu neodvratného zakončení onoho cynického divadla a hrůzu na neuvěřitelnou mravní sílu člověka, který mu byl nejbližší. A nikdy se mi to

nepodařilo. Ale vždycky mi běží mráz po zádech, když mi hlavou proběhnou slova (která uvádím přeložená z anglického textu), jimiž oslovila nejen soud, ale celý národ a nejen okamžik, ale dějiny: "Věřím ve svobodu a rovnost pro všechny. Jsem pro to zrádce? Odporuji tak zvané lidové demokracii v Československé republice, A poněvadž ji nepovažuji za demokratickou. Pracovala jsem proti ní. Kdyby se stal zázrak a já byla propuštěna, pracovala bych proti ní znovu."

Jen ten, kdo zná atmosféru hrůzy v tehdejší Československu v oněch dnech a zůstal člověkem, si může představit velikost této ženy.

Dr. Jiří Horák Toronto navštívil několikrát. Snad (ale nejsem si tím jist) byl přítomen i na tryzně, kterou Klub Milady Horákové uspořádal v Museum Theatre v Torontu 2. července 1953. Slavnostním řečníkem byla federální poslankyně Margaret Aitken. Ačkoliv myslím, že v Československu nikdy nebyla, vyjádřila význam Milady Horákové skoro prorocky: "Než se toto století uzavře, Dr. Milada Horáková bude legendou a jedním z nesmrtelných jmen tohoto století."

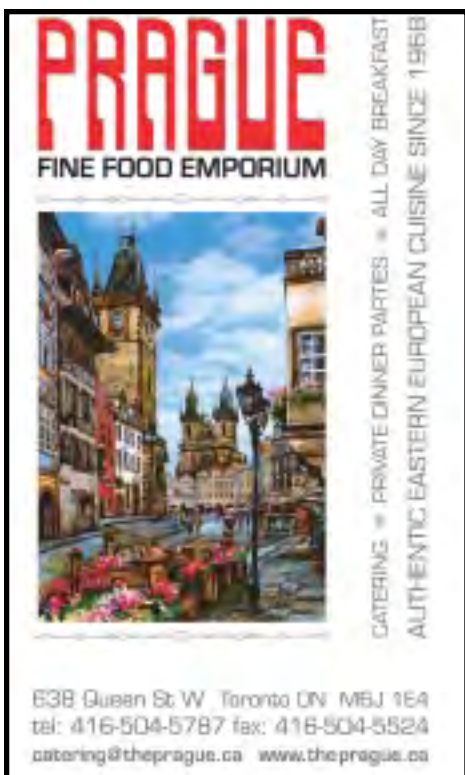
Nebylo to naposledy, kdy Toronto vzpomenu Miladu Horákovou. 21. června 2007 uspořádal nový generální konzul České republiky v Torontu, Richard Krpač, v Munkově Centru na Torontské univerzitě vzpomínku nazvanou "Milada Horáková, A Woman Admired by Democrats and Hated by Communists" a pozval si z Prahy Marka Janáče, snad nejlepšího znalce procesu s dr. Horákovou, jehož prezentace tohoto možná nepozoruhodnějšího přelíčení století potvrdila oprávněnost jeho reputace. Během vzpomínky byla dceři dr. Horákové, Janě Kánské, předána Masarykova cena Českého a Slovenského sdružení v Kanadě místopředsedkyně sdružení Blankou Rohnovou.

Generace Milady Horákové žila v nelaskavém čase. Miladin úděl byl ze všech nejtvrďší. Pomalu, nesmyslně pomalu, i ti v jejím národě, kteří volali po její smrti, snad pochopí velikost člověka, který mezi nimi žil.

František Klimeš čestným předsedou Klubu seniorů

S Františkem Klimešem jsem se měl setkat po válce na právnické fakultě Karlovy university, kde jsme tehdy oba studovali. Nesetkali. Setkali jsme se až po letech v Torontu. Mezitím František pracoval v Kanadě a Jižní Americe, ale hlavně pomáhal, kde nemnozí byli ochotni přiložit ruku k dílu. Snad proto, že je člověkem víry. Na příklad překládal pro Romy, kteří se v Kanadě hlásili o azyl. Ne nutně proto, že souhlasil s jejich stanoviskem, ale proto, že mohl pomoci. Pracoval v celé řadě krajských organizací: v Českém a Slovenském sdružení, v kostele sv. Václava. Poslední léta se staral o programy pro naše seniory, kteří nejsou staří, ale - jak jedna z nich nedávno podotkla - jen dříve narození. Mnozí z nás už nějakou dobu cítili, že si své dávné odpracoval a že by jeho břemeno měl převzít někdo mladší a František by jen pomohl radou. A tak 17. září 2008 mu dříve narození krajané v kostele sv. Václava poděkovali květy a košíkem dobrot a glejtem, jímž mu bylo uděleno za jeho zásluhy doživotní čestné předsednictví Klubu seniorů v Torontu. Pocta, kterou si bohatě zaslouží.

Josef Čermák

PRAGUE
FINE FOOD EMPORIUM

CATERING • PRIVATE DINNER PARTIES • ALL DAY BREAKFAST
AUTHENTIC EASTERN EUROPEAN CUISINE SINCE 1968

638 Queen St. W. Toronto ON M5J 1E4
tel: 416-504-5787 fax: 416-504-3524
catering@theprague.ca www.theprague.ca

TOČENÝ PRAZDROJ V ZÁPADNÍM TORONTU!

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Joe Karol
(416) 767-8882

781 Annette Street
Toronto, Ontario M6S 2E4

Light in Shadows - Czechoslovakia 1968

October 2-4, 2008

Vivian and David Conference Facility, Munk Centre for International Studies,
University of Toronto.

Under the distinguished Patronage of His Excellency KAREL SCHWARZENBERG
the Minister of Foreign Affairs of the Czech Republic and with the support of the
Consulate General of the Czech Republic in Toronto.

Programme:

Thursday, October 2

15:00 - Introductory Remarks: Richard Krpač,
Consul General of the Czech Republic, Toronto.
Film: Oratorio for Prague (30 minutes)

15:30 - 17:00 - The Global 1968: Paris, Warsaw
and Moscow.

Piotr Wrobel, University of Toronto. (Chair)
Bradley Abrams, Columbia University.

"1968's Long Shadow over Central European
Marxism?"

Andrea Genest, University of Potsdam.

"Other 1968s Then and Now: The March Events
in Poland and Western Student Protests."

Pedraic Kenney, Indiana University.

"1968 as a transnational moment: origins,
mechanisms, legacies."

Robert Johnson, University of Toronto.

"Viewing Prague >From Moscow: Before and
After 1968."

17:00 Roundtable: Reflections on 1968 and
Beyond. Canadians in Prague, Czechs and
Slovaks in Toronto:

Moderator: Veronika Ambros, Slavic Languages
and Literatures, University of Toronto.

Participants: Josef Čermák, Helen Notzl, Ivan
Kalmar, Paul Robert Magocsi, Don Sparling and
Paul Wilson.

19:00 - Introduction to Photo Exhibition: "Light
and Shadows of the Prague Spring."

Heidrun Hamersky, University of Bremen and
Olga Zaslavskaya, Samizdat Archive, Open
Society Institute, Budapest.

Reception to Follow, Munk Centre.

Friday, October 3

9:00: Opening Remarks, Robert Johnson,
CERES, University of Toronto and Professor
Franz Szabo, Director, Wirth Institute for Austrian
and Central European Studies, University of
Alberta.

Opening Address: Jacques Rupnik, 1968 in
Czechoslovakia.

10:30 to 12:00: Panel 2: The Fateful Flirtation
with the Figure Eight: 1918, 1938, and 1948.
Michal Kopeček, Institute for Contemporary
History, Prague.

"Radical Socialism or Socialism with a Human
Face? Variety of Socialist Traditions and Reform
Communism in Czechoslovakia, 1948-1968."

Nadya Nedelsky, Macalester College.

"The Prague Spring's Incredible Crop of
Perennials."

Peter Bjel, University of Toronto.

"Between Hitler and Tiso: The 'Ludak' Factor in
Wartime Slovakia."

12:00 to 13:00: Lunch Break

13:00 to 14:45: Panel Three: 1968: Socialism
with a Human Face?

Alena Heitlinger, Trent University. (Chair)
Kieran Williams, Drake University. "Legal
Science and Civic Socialism."

Oldřich Tůma, Institute of Contemporary History.
Carol Skalník Leff, University of Illinois.

"Bratislava Spring? Slovakia's Role in Reform
and Normalization."

Michal Vašečka, Masaryk University.

15:00 to 17:00: Panel Four - From 1968 to 1989

- Legacies of the Prague Spring

Barbara Falk, Canadian Forces College. (Chair)
Aviezer Tucker, University of Belfast.

"Charter 77: The Communist 'Losers' of
1968?"

Libora Oates-Indruchová, Masaryk University.
James Krapfl, McGill University.

"Czechs, Lies, and Audiotape: The Contested
Legacy of 1968 in 1989."

Jiří Příbáň, Cardiff University.

Victor Gomez, University of Toronto.

17:30 - 20:00 Reception Bata Shoe Museum

Introductory Remarks: Josef Čermák

Eda Otta - Reflections on Lost Years

Masaryk Award Presentation

Laudation: Josef Škvorecký, Zdena Salivarová,
Josef Čermák, Lubomír Doležel, Luba
Fraštacky.

Antonín Dvořák, Humoresque, Karolina
Kubálek, violin

Reception to Follow

Saturday, October 4, 2008

9:00 - 10:30 Cinema: The Czech New Wave

Herbert Eagle, University of Michigan.

"The Czech New Wave: What was new? What
lasted?"

Petra Hanáková, Charles University.

"The Gendered Undercurrents of the
Czechoslovak New Wave."

Veronika Ambros, University of Toronto.

"Revisions of History/Reforming the Past-
Present" - *Closely Watched Trains [Ostrře
sledované vlaky, 1966]* and *The Shop on the
Main Street [Obchod na korze, 1965]*.

10:30 - 11:00 Coffee Break

11:00 - 12:30 Prague: Theater Capital of Europe
Lubomír Doležel, University of Toronto.
(Chair)

Herta Schmid, University of Potsdam.

"Havel's Latest Dramas - A Political Outlook."

Pavel Drábek, Masaryk University, Brno.

"The Politics of Translating (and Staging)
Shakespeare into Czech in the 1960s".

Eva Šlaisová, University of Toronto.

"A Big History on the Dump: Ubu the King."

12:30 - 14:00 - Lunch Break

14:00 - 16:00 Fiction: Shadows of the Past

Sam Solecki, University of Toronto. (Chair)

Wolfgang Schlott, University of Bremen.

"Between disappointment and expectance: The
suppression of the Czechoslovakian reform-
socialism and its reaction in the fictional
literatures in the GDR, Poland, CSSR, Soviet
Union and Hungary"

Tomáš Kubíček, Masaryk University.

"Return of Ulysses. "Imagery of the exiles in
the novels of Milan Kundera."

Pavlna Radia, University of Toronto.

"Prague's Purloined Spring and the Kundera-
Roth
(Dis)Junction."

Michal Schonberg, University of Toronto.

"Lux in Tenebris: Notes on the Importance of
Sixty-Eight Publishers of Toronto."

Film Presentation:

End of Stalinism in Bohemia

Jan Švankmajer 12 min.

Conference Patron: Cvachovec Foundation

Lead Sponsors: Sonja and Thomas Bata, Rudolf and Rosalie Cermak Fund, Children of
Georgina Steinsky-Sehnoutka; SVU Edmonton; Estate of Emilie Perina; Czech Tourism,
Toronto; Prague Fine Food Emporium; Centre for European, Russian, and Eurasian Studies,
Munk Centre for International Studies, University of Toronto; Department of Slavic Languages
and Literatures, University of Toronto; Forschungsstelle Osteuropa, University of Bremen;
Wirth Institute, University of Alberta.

Supporting Institutions: Institute for Contemporary History, Prague; Masaryk University,
Brno; Open Society Archive, Budapest; International Samizdat Research Association.

Honorary Sponsors: Czech and Slovak Association of Canada, Czechoslovak Baptist Church
, Czechoslovak Legion, Masaryk Memorial Institute, Inc., New Homeland (Novy Domov),
Nova vize, Roman Catholic Church of St. Wenceslaus, Satellite, Slovak Evangelical Lutheran
Church of St. Paul, Slovensky Svet, Sokol Canada.

Nové Divadlo v Torontě uvádí
klasickou válečnou tragikomedii podle
stejnomené novely Bohumila Hrabala

*Closely Watched Trains is a series of contradictions: a tragic comedy,
a peaceful war movie, a success story of a failure. The Montreal Gazette, September 11, 1987*

Pátek, 31. října 2008 – 8:00 hod.
Sobota, 1. listopadu 2008 – 4:00 a 8:00 hod.
Neděle, 2. listopadu 2008 – 4:00 hod.

Rezervace:

(416) 463-3182 • nove.divadlo@sympatico.ca

Joseph Workman Auditorium, 1001 Queen Street West, Toronto

Jaromír Nohavica

Toronto 2008

Reakce na rozhovor

Toronto: 17. září 2008

Milý Aleši,

myslím, že za ta léta, co se známe, je toto oslovení vhodnější než pane redaktore, píšou Ti svůj názor na rozhovor s panem Rotbauerem, který jsi uveřejnil 11. září tohoto roku.

Přemýšlím, co bylo Tvým záměrem uveřejnit tento další útok na Masarykův ústav, který pan Rotbauer rozpoutal po svém odchodu ze zaměstnání. Ty jsi přece vždy byl pro spolupráci a smír v naší komunitě.

V rozhovoru pan Rotbauer opakuje a pokračuje v nadávkách a osobních urážkách prezidenta MMI a všech členů ředitelské rady - lidí, kteří měli a mají natolik zájem o osud této organizace a budoucnost české a slovenské komunity v Torontu, že jsou ochotni trávit hodiny i dny svého volna organizováním, psaním, telefonováním, chozením po úřadech a dalšími aktivitami ve prospěch ústavu.

Proč si někteří lidé v naší komunitě myslí, že to, že mluví stejným jazykem jim dává právo urážet a očerňovat lidi, které neznají a ještě vyzývají ostatní, aby tak také činili? Zamyslel jsi se nad tím, jak se asi cítí ti členové rady, kteří se považovali za kamarády pana Rotbauera? A nad tím, jak tento přístup ovlivní ty, kteří o naší komunitě a Masarykově ústavu moc nevědí? Proč podporovat přístup: „nesouhlasím s vámi, proto jste všichni namyšlení a neschopní hlupáci“ místo: „nesouhlasím s vámi, jak můžeme najít řešení?“ A kdo z nás zaměstnaných neměl vedoucího, který mu občas (nebo i často) lezl na nervy? Myslím, že by se v naší komunitě našlo dost lidí, kteří odešli ze zaměstnání protože se jim tam nelíbilo, nepohodli se, nebo se i pohádali. A přesto nevidím rozhovory, kde by si stěžovali na své bývalé vedoucí a rozšiřovali nepodložené informace o vnitřním provozu organizace.

Masarykův ústav, jako každá organizace, se musí řídit velmi přesnými a přísnými kanadskými zákony, a to i jako zaměstnavatel. Pokud se někomu něco nelíbí nebo nezdá správné, může si udělat čas a účastnit se demokratického procesu. Není to proč jsme do Kanady přišli? Ano, je to zdlouhavé, ale urážky a nadávky jsou zbraně těch, kteří nechťejí vzít odpovědnost za svoji situaci. Psát nepravdy a hanlivosti z bezpečí vlastního obýváku je nejen snadné, ale i zbabělé. Myslíš, že takový pisatel by byl schopen to opakovat a dívat se nám do očí?

Už Ježíš před dvěma tisíci lety radil házet chleba na ty, co do nás kamenem. Toto je můj pokus o chleba, kamení bylo dost. Pokud toto zveřejníš, není to míněno jako polemika s panem Rotbauerem. Na něj nechci házet vůbec nic. Věřím, že mlčící většina naší komunity vidí absurditu této situace a přesto ráda přijde na české a slovenské akce a chce spíše pomoci než škodit. Vždyť chceme-li něčeho dosáhnout, musíme stát při sobě. Nebylo by lepší podívat se na to, co dobrého se vytvořilo? A stále vytváří?

Srdečně zdraví

Dagmar Vavruša

Více-prezident Masarykova ústavu

P.S. Současná ředitelská rada panu Rotbauerovi cestu na konferenci v Praze nejen umožnila, ale i zaplatila.

Milá Dagmaro,

nápad s rozhovorem nepochází od Jana Rotbauera, ale ode mne. V tomto ohledu беру na sebe plnou zodpovědnost. Reakce na něj byly různé. Kladné, kritické i záporné.

Proč jsem ho udělal? Je zde otázka solidarity a sám vím, jaké to je, když člověk nemá možnost se bránit. V minulosti jsem udělal několikrát rozhovor s lidmi, kteří z nějakého důvodu nemohli publikovat své názory v Novém domově, ať již to bylo ohledně školy nebo Nokturen. Totéž se stalo i třeba s články Zdeňka Otruby nebo Josefa Čermáka, když brojil proti kouření. Naopak se stalo, že některé články nebyly vhodné pro *Satellite*, připadalo mi, že si autor dostatečně neověřil určitá fakta a po skutečnosti, kdy tvrdil, že třeba známý zpěvák nikdy nepodepsal *antichartu* a při tom historické záznamy dokazují opak, jsem byl opatrný.

V Novém domově z 18. 8. 2008 se nová redaktorka, bývalá předsedkyně MMI Alena Kottová, v článku *Otrěsená víra* přiznává, že o srpnových událostech nic neví: *Domase o politice, invazi a jejich důsledcích nikdy nemluvílo*. Připadá jí, že reakce lidí na situaci v *Novém domově* jsou nevyvážené a píše: *Jejich osobní, emocionální reakce mě nepřekvapuje, ale že ani jeden z nich se nesnaží získat trochu více objektivní informace, je podle mne neopodstatněné. Jsou jejich příběhy a vzpomínky na významná léta minulosti také takto nevyvážené? Možná, že je jejich paměť na podvodníky a udavače a „co a jak bylo“ či „kdo co udělal“ na podobně neinformovanosti, ignoranci, narcismu, či jednoduše postavít se za kamaráda za každou cenu. Za každou cenu? Jestliže se naše „paměť národa“ nesnaží hodnotit podle alespoň trochu stejného měřítka, jakou váhu má jejich hodnocení?* Dagmaro, naše interview bylo uděláno až po vyjítí tohoto článku. Jestliže někdo volá po vyrovnanosti, proč se nedalo slovo Janu Rotbauerovi? Pokud vím, on dal na svých internetových stránkách také slovo vám a zveřejňoval zde jak názory pro, tak i proti. Je to jako kdyby se někdo v roce 1977 rozčiloval, že Charta 77 není objektivní, protože nehodnotí kladné úspěchy socialismu. Něco pravdy na tom je. Problém je v tom, že úspěchy socialismu byly ve všech sdělovacích prostředcích. Charta 77 kolovala v opisech a její text se mohl náhodně posluchač dovědět z Hlasu Ameriky nebo ze Svobodné Evropy. Nebylo tedy důvodu, aby o nich ještě informovala Charta 77 a tisíce lidí kvůli tomu ztrácelo čas a energii.

Jeden český novinář se rozčiloval zcela nedávno nad jedním americkým filmem, který kritizoval válku v

Iráku. Podle něho prý filmař byl neobjektivní, neukázal ve filmu terorismus. Jenže v té době byla celá Amerika masírována zprávami o terorismu, o biologických a nukleárních zbraních v Iráku, které se ukázaly jako nepravdivé. On měl na film nepatrný rozpočet a kameru, měl tedy polovinu filmu nosit dříví do lesa a opakovat to, co bylo denně dvacet čtyři hodin na FOX TV?

Vždyť vedení Masarykova ústavu neinformovalo o tak základních otázkách, které veřejnost zajímaly, jako byl odchod dvou zaměstnanců, Nokturna a před tím skončení školy v polovině roku. Z Nového domova jsme se dověděli pouze, že redaktor Jan Rotbauer odešel, ale nedověděli jsme se proč a mým úkolem v tomto rozhovoru bylo zjistit nikoliv objektivní důvody, ale jeho subjektivní pocity, co ho k tomu vedlo. Pokud měl někdo zájem, mohl si udělat objektivní názor, když porovnal obě stanoviska.

Snažím se v krátkosti odpovědět na otázku, proč jsem rozhovor uveřejnil. Současného ředitele MMI Tmeje osobně neznám. Jeho jméno se objevilo poprvé na stránkách *Našich hlasů* vydávaných panem Milo Komínkem někdy okolo roku 1983. V komentáři k utkání Sokol Toronto-Uragán Toronto, které se skončilo bitkou, byl Robert Tmej napaden se slovy: „Vždyť ty ani nejsi Čech!“ a kdosi se ho naopak zastal: „On český nehovoří, ale český cítí!“

Nemyslím si, že by člověk, který neumí česky, nemohl hrát za český hokejový tým, či nemohl být předsedou Masarykova ústavu. Nikde není řečeno, že někdo, kdo pracuje jako byrokrat nebo-li úředník by neměl pracovat v dobročinných organizacích, jak mě upozornil jeden můj známý, jehož manželka pracuje ve státní správě a při tom pomáhá, kde může, ale na druhou stranu by lidi, kteří nic nevědí o naší nedávné historii, či neznají alespoň pasivně češtinu nebo slovenštinu, neměli rozhodovat o osudu krajanských novin. Zkrátka někteří lidé se na něco nehodí a pak dochází ke konfliktům. Máš pravdu Dagmaro, vždy jsem byl pro spolupráci a jsem pro ní i nadále. Myslím si, že *Satellite* a *Nový domov* by se měly doplňovat. V minulosti jsme otiskli na různé kulturní podniky MMI zdarma inzerci, stejný respekt jsme však nikdy nedostali od *Nového domova*. Dokonce i tak nevinná věc jako výměna inzertů do vánočního čísla byla před časem zamítnuta a dokonce se i tajilo před čtenáři, že jsem zhotovil jedno vánoční číslo *Nového domova*, když to neměl kdo udělat. S přátelským pozdravem

Aleš Březina

Petr Nikl představí ORBIS PICTUS v Kanadě

ORBIS PICTUS aneb Brána do světa tvořivé lidské fantazie Interaktivní expozice koncipovaná českým výtvarníkem Petrem Niklem

Interaktivní expozice *ORBIS PICTUS aneb Brána do světa tvořivé lidské fantazie* koncipovaná výtvarníkem Petrem Niklem bude poprvé vystavena v Severní Americe v kanadském Vancouveru v prestižním Science World v TELUS World of Science 5. října 2008. Výstavu pořádají pod záštitou ministra kultury České republiky Václava Jehličky občanské sdružení Audabiac a Jiří a Radana Waldovi. Expozice zde potrvá do 23. února 2009, následně pak bude prezentována v Bruselu v Českém centru a v budoucě Evropské komise Madou Tower, jako oficiální doprovodná kulturní akce předsednictví České republiky v Radě Evropské unie pod patronátem evropského komisaře pro vzdělávání, výchovu, kulturu a mládež Jána Figeľa, který vyhlásil rok 2009 za *Evropský rok kreativity a inovací*, jehož symbolem je expozice ORBIS PICTUS. Expozice v Bruselu a v Praze se bude konat také pod záštitou primátora hlavního města Prahy Pavla Béma. Legendární expozice, která měla světovou premiéru na podzim v roce 2006 v Českém centru v Paříži a v roce 2007 byla zpřístupněna v Praze a dalších městech České republiky, stejně tak i v italské Florencii, je inspirována dílem velkého českého humanisty Jana Amose Komenského a je jádrem projektu PAMPAEDIA, jehož autory jsou Jiří a Radana Waldovi. Očekávaná návštěvnost ve Vancouveru napomůže expozici dle koncepce Petra Nikla překročit hranici dvoumilionového návštěvníka.

Hlavní inspirací výtvarníka Petra Nikla, autora umělecké koncepce, je dílo „*Labyrint světa a ráj srdce*“ J. A. Komenského. Scénář výstavy vychází z jeho zkušeností nabytých při interaktivních expozicích *Hnízda her* - Galerie Rudolfinum 2000 (30 000 návštěvníků), *Zahrada fantazie a hudby* - česká expozice na EXPO 2005 v japonském Aichi (1,7 milionu návštěvníků). Autory interaktivních nástrojových objektů a instalací je třináct českých a zahraničních umělců: Milan Cais, Michael Delia /USA/, Luboš Fidler, Martin Janiček, Jiří Konzerek, Jaroslav Kořán, Petr Lorenc, Jiří Melzer, Petr Nikl, Quido Sen /Švýcarsko/, Ondřej Smeykal, Václav Smolka, Čestmír Suška.

Informace o expozici: Centrálním objektem expozice je „Labyrint srdce“ - organická hrací sestava zasazená do srdcovitého nafouklého útvaru, která umožňuje, tak jako všechny ostatní objekty, aktivní tvůrčí spoluúčast návštěvníků. V obrovském nafukovacím srdci si před imaginativní krajinou Petra Nikla návštěvníci mohou zahrát na tříoktávové bublající vodní varhany s pišťálami ústíciemi do vody od Václava Smolky, na niněru Martina Janička či pomocí paliček rozeznít Orloje snivců Jaroslava Kořána nebo nahlédnout do periskopických tunelů Petra Lorence. Návštěvníci expozice zde dále naleznou Ucho, zvukový stan Ondřeje Smeykala či obří Oko, sestavené na principu camery obskurní Petra Nikla. Budou mít dále možnost rozeznít antropomorfní kalimby Milana Caise, Motyla zpěvavého, obrovský klávesový nástroj s

hliníkovými tyčemi místo strun Luboše Fiderla, Chřestící tubus Ondřeje Smeykala, pianovou Citeru Petra Nikla, Hrací válec Martina Janička, kovovou Kouli Čestmíra Sušky nebo zvukový nástroj Klobouk Jiřího Melzera a vizuálně rozehráť obří kaleidoskop Bludiště světla a Fontánu libosti Petra Lorence. Výstava je jádrem mezinárodního projektu PAMPAEDIA, který je koncipován jako putovní výstava a je inspirován dílem J. A. Komenského. Návštěvníci interaktivní expozice si budou moci zakoupit obrazovou knihu, CD a DVD *Orbis pictus aneb ...*, která zahrnuje vývoj interaktivních projektů - herních kolektivních expozic, koncipovaných od roku 2000 Petrem Niklem za účasti mnoha dalších různorodě zaměřených umělců a knihu *Labyrint světa a ráj srdce* J. A. Komenského v různých jazykových verzích, anglická verze bude nově vydána u příležitosti kanadské výstavy s ilustracemi Petra Nikla. **Od roku 2000 zhlédlo doma i v zahraničí koncepci expozice, kterou vytvořil Petr Nikl, cca 1,9 milionu návštěvníků.**

Expozice ORBIS PICTUS bude vystavena v Science World v TELUS World of Science ve Vancouveru od 5. října 2008 do 23. února 2009. **Science World v TELUS World of Science, Vancouver** 1455 Quebec Street, Vancouver, BC, Kanada V6A 3Z7 www.scienceworld.ca Expozici pořádá občanské sdružení Audabiac ve spolupráci s nakladatelstvím WALD Press pod záštitou ministra kultury České republiky Václava Jehličky. Expozice se koná za významné podpory Ministerstva kultury České republiky, Ministerstva zahraničních věcí České republiky, Velvyslanectví České republiky v Kanadě, Magistrátu hlavního města Prahy a Unie Comenius. Sponzorem expozice v Kanadě je kanadská společnost Atrium Innovations Inc., partnerem je Science World BC a mediálním partnerem je časopis Sanquis.

Oficiální webové stránky projektu: www.orbis-pictus.com www.tv.pampaedia.cz
Kontakt: Jiří a Radana Waldovi, jwald@telecom.cz

Tisková zpráva Praha, 10. září 2008

Leonard Cohen poprvé v Praze

Legendární kanadský básník a písničkář Leonard Cohen vystoupí poprvé v České republice 27. září ve 20.00 v pražské HC Sparta aréně. Leonard Cohen se narodil roku 1934 v Montrealu do urozené židovské rodiny polsko-litevského původu. Hudební dráhu zahájil v 60. letech 20. století albem *Songs of Leonard Cohen*, které navzdory připomínání v hudební síni slávy písně Suzanne, So Long Marianne nebo Sisters of Mercy. Jeho doposud poslední, dvanácté, album *Dear Heather* vyšlo v roce 2006, ale zpěvák prý pracuje na dalším, které by mělo vyjít do konce roku. Letošní celosvětové turné je první po více než 15 letech. Červnový zahajovací koncert v Torontu popsala kritika jako „naprosto úžasný“. Pražský koncert pořádá *10:15 Entertainment*.

www.leonardcohen.com

Kanadská mozaika

Konference v Ottawě

THE 'PRAGUE SPRING' AND THE WARSAW PACT INVASION OF CZECHOSLOVAKIA, 1968

AN INTERNATIONAL CONFERENCE AT THE UNIVERSITY OF OTTAWA

OCTOBER 9-10, 2008

with the support of the Faculty of Arts,
and with the co-sponsorship of the Embassy of the Slovak Republic,
and the Embassy of the Czech Republic,
in Tabaret Hall,

550 Cumberland Street, University of Ottawa

Please make cheques \$ 100 payable to the University of Ottawa and to:

University of Ottawa, Chair in Slovak History & Culture

155 Séraphin Marion, Ottawa, ON K1N 6N5

Výstavy k srpnu 68

S výstavami k událostem ze srpna roku 68 se roztrhl pytel. Inu čtyřicet let je také pěkné kulaté jubileum. Přistupujeme k němu z pocitem hrdosti nebo hanby? Je to připomenutí si velkých chvil českého a slovenského národa nebo osudového selhání?

Před Národním muzeem na Václavském náměstí stojí neforemná železná obluda s bílými pruhy na krunýři. Temně vrčí a hlaveň hrozivě míří na jeden z kamenných symbolů svobodného středoevropského národa. Zdi monumentálního schodiště jsou obloženy bezpočtem plakátů křičících svůj odpor proti okupaci a okupantům a hlásajících lojalitu k vedoucím představitelům státu a strany. Nesou všechny znaky vzdemuté lidové tvořivosti jak ve formě, tak i v obsahu. Strohá heslovitá sdělení, humorné rýmovačky, karikatury, mezinárodně srozumitelné piktogramy i jasně deklarované výzvy v azbuze.

Žijeme však v době hlubokého míru (ostatně tak jako v roce 1968), není slyšet žádná střelba, fasáda muzea už dávno nevykazuje stopy po kulkách, a ono temné vrčení pancéřového obrněnce zajišťuje dobře ukrytý reproduktor. Vše je o čtyřicet let starší. I ruština, která co chvíli zazní, vychází pouze a jen z nějakého toho hloučku turistů proudících nepřetržitě sem a tam.

Lidé pózuji před objektivy fotoaparátů u pamětních desek obětí, zaostřují obří portréty Svobody, Dubčka, Černíka a Smrkovského, jakož i ideologickou rovnici hákového kříže s pěticípou hvězdou. To vše na pozadí průčelí muzea, anebo naopak sochy svatého Václava. Inu turistická atrakce.

Ve vestibulu budovy muzea už současnost neruší. Návštěvník je vtažen do atmosféry tehdejší doby zvukem i obrazem. Vidí nepřetržitě kolony železných maringotek valících se do vnitrozemí, slyší skřípot ocelových pásů a dramatické projevy politiků a rozhlasových hlasatelů. Je to působivé. Člověk stěží potlačuje dojetí. Údiv a zájem lze pozorovat i u mladých návštěvníků. Rozpoznávají důvěrně známá místa v prapodivné, zvláštní době, které stěží mohou rozumět. Na jedné straně usměvavé politické hvězdy, které lidé nosí na rukou, o kousek dál titíž už bezradní a bezmocní, a ještě dál titíž poslušně seřazení do nastoupené fronty normalizace.

Kdo se v tom má vyznat? Podivná směs nadšení, odhodlání, a také zoufalství a politické naivity. A pak je tu ta neuchopitelná Palachova pochodeň, pohřeb studenta, který trhnul oponou času, a pak i tanky bez bílých pruhů vlastní armády proti vlastním lidem. A to prosím na stále stejném Václavském náměstí. A vždy tu defilují podobní lidé se zakrvácenými vlajkami, vždy jsou mrtví a ranění. A aby to nebylo tak jednoduché, tak se pořád mluví o jakémsi socialismu, o zachování klidu a rozvahy, a o mimořádných pracovních směnách, které mají zachránit republiku. Připomíná to poškozenou gramofonovou desku, na které jen občas přeskochí jehla, ale jinak je to dokola jedna a ta samá písnička. Kdo se v tom má vyznat?

Uprostřed Václaváku, kousek pod sochou, nabízí bludiště z výstavních panelů dokumentaci srpnových protiokupačních plakátů tak, jak je zachytil na fotografiích rakouský reportér Franz Göss. Výstava by mohla nést klidně název: *My perem, vy dělem. Aneb holubičí národ proti jestřábům.*

Nechce se mi věřit, že by se našel pacifista, který by se zde u těchto výtvarných projevů nezastýděl nad bezbranností a bezmocností potupeného národa. Vždyť tady se chce přímo zvolat: „Jen více amerických radarů!“ a „Nezapomínejme na obranu své svobody!“ - aby se už nikdy proti tankům nemuseli stavět civilisté s papírovými plakáty.

Z dalších výstav k osudovému výročí stojí za připomenutí expozice Senátu ve Valdštejnské zahradě. I ta vyzdvihuje největší československé zbraně té doby - plakáty. Doplnuje ji jeden okupační obrněný transportér a série tabulí na téma osmičky v českých dějinách.

Zajímavou komorní výstavu uspořádala *Jazzová sekce* na Malé straně. Sestává z ukázek tehdejšího tisku v autentické zvukové kulise.

A když už jsme u pražských politicky zaměřených výstav, jedna z nich, v Emauzském klášteře, se zcela jistě vymyká. Již pouhý její název řekne takřka vše: „Čečensko - konečné řešení“. Má za sebou instalaci na půdě Evropského parlamentu v Bruselu, kde však byla předčasně ukončena. Jejím autorem je Polák Adam Bukowski. Na velkoplošných fotografiích zachycuje hrůzy kavkazských válek a utrpení s nimi spojené. Takové svědectví je vždy otravné. Ale člověk nemusí být zrovna politický analytik, aby mu jistě souvislosti nevytanuli na mysl: ČSSR 1968 - Afganistan 80. léta - Čečna 90. léta - Gruzie 2008. No řekněte, bez nároku na uhlazenou akribii, nemají tyto události nějakého společného jmenovatele?

Přelom srpna a září

Miroslav Petr

ČEČNA: PLÁČ DÍTĚTE

Maria Gabánková se účastní těchto skupinových výstav

FACE FORWARD

CONTEMPORARY PORTRAITURE: CURATORS CHOICE
September 12 to November 9, 2008 at The Varley Art Gallery
216 Main St., Unionville, 905/477-9511

KURÁTORKA KATERINA
ATANASSOVA PŘI
ZAHÁJENÍ VÝSTAVY VE
VARLEY GALLERY

and

THE INSPIRED LINE

September 5 to October 5, 2008

An exhibition featuring the work of Classical realist artists
Hamilton Conservatory for the Arts Gallery & Under the Moon Fine Arts
126 James St. South, Hamilton, On. (905) 528-4020

Standa Sedlak:
War and Peace

Gallery Hittite

107 Scollard Street, Toronto
(416) 924-4450
October 1-18, 2008
Reception: Fri, Oct. 3, 6-9 pm
Wed-Sat: 12-6 pm

www.standasedlak.com

Česká a slovenská televize na internetu!

Nyní OnlineTV1 v novém!
 nový Web, více stanic! větší archiv!
www.onlinetv1.com
 Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

Příprava alergických dětí na začátku školního roku

Alergie jsou nemoci moderního věku a vyskytují se hlavně ve vyspělých zemích s rozvinutým průmyslem a vysokou životní úrovní. V posledních padesáti letech způsob života určitě napomáhá šíření alergií, kdy jejich výskyt stoupl z 2 % na dnešních 15-20 %. Co je alergie (přecitlivělost)? Je to abnormální reakce organismu na látku, které se dostanou do krve (inhalováním, jídlem, injekcí) a které u normálního - nealergického jedince nepůsobí žádné změny. V případě alergického organismu, tělo je schopno po každém vstupu alergenu vytvořit škodlivé protilátky, které pak způsobují různé příznaky a symptomy - svědění očí, kůže, kýčání, kašel, bolesti břicha, zvracení, šok, kolaps. Sklon k alergiím je dědičný (ve většině případů), ale není to většinou stejná alergie - ale jedna z alergických nemocí - senná rýma, průduškově astma, ekzémy, kopřivky, migrény, potravinové a lékové alergie a alergie na zvířata, včetně hmyzu atd.

Alergie začínají v jakémkoliv věku. U dětí, zvláště u prvňáčků, je nutno upozornit třídního učitele, event. ředitele, jaké problémy vaše dítě má a jak se jim předchází a jak se léčí náhlá reakce, která může někdy nastat (hlavně u potravinových alergií). Září je velmi důležitý měsíc pro děti alergické na pyl z ambrosie (ragweed), který hlavně v Ontariu dosahuje obrovských hodnot a trápí většinu alergiků od konce srpna až do prvního mrazíku. Problémy s očima a rýmou se dají většinou lehce léčit antihistaminami, léky, které blokují histamin, jenž se tvoří v těle při alergické reakci. Horší je to s dětmi, kterým ragweed způsobuje průduškovou záduchu, astma, bronchitidy atd. Zde je třeba mít u sebe pomocný kapesní inhalátor, který dítě samo může použít hlavně při pobytu venku, během přestávek a nebo při cvičení v tělocvičně i na hřišti. Nejtěžší formou alergie jsou potravinové alergie nebo alergie na vosí bodnutí. Tyto potřebují okamžitého zásahu v podobě injekce adrenalinu, v Kanadě známé pod jménem EpiPen (junior pro malé děti a senior pro děti nad 50 liber váhy). Hlavně děti s alergií na burské oříšky, a do jisté míry i na jiné druhy ořechů, reagují velmi rychle. Někdy i když sami burskou pomazánku (peanut butter) nesnědly. Stačí někdy minimální množství na psacím stole nebo i ve vzduchu nebo když soused má k obědu chléb s burskou pomazánkou, aby alergické dítě reagovalo během několika minut (kopřivka, otok a dušnost) nebezpečnou reakcí, kterou zastaví jen již zmíněný adrenalin v injekci. A proto je nutné mít aspoň jednu dávku injekce ve škole, nejlépe ve třídě s tím, že učitel ví, jak ji použít v případě potřeby. Většinou děti před vstupem do školy již vědí o svých alergiích a co proti tomu dělat.

Někdy však mírnější reakce nejsou tak zřejmé (kašel po tělocvičce, stálé kýčání a používání kapesníků, svědění kůže atd.) a až po několika návštěvách u dětského lékaře, event. alergologa, se nakonec dovídáme, že veškeré neuhý během školního roku byly z alergií. Školy nejsou nejméně čistým prostředím pro děti, čili hlavně alergie na prach a roztoče jsou problémem, doma jsou to pak alergie na domácí zvířata.

Pamatujte si, měl-li u vás někdo v rodině alergie, pak jakékoliv domácí zvíře (lovely pets) může způsobit alergii, jak u dětí, tak i u dospělých. Zpočátku na zvířata, a pak na prach, roztoče, pyl atd.

Proto opatrnosti nikdy nezbývá. Máte-li podezření na alergie u svého dítěte, konzultujte to s praktickým nebo rodinným lékařem, který vás rád pošle k odborníkovi.

M. Krajný, M.D.,

sekretář Alergologické společnosti v Ontariu

Hlídej halířky, holčičko - a budeš mít korunové kontíčko!

Každoročně publikuje *Websterseznam* nových slov, která se užívají v angličtině; kdo znal před deseti léty slovo *GOOGLE* a zpotvoření jako *googlovat* či *vygooglovat*, které dnes vyslovuje každý uživatel počítače a internetu? Ale nikdo nepublikuje seznam slov, která z jazyka mizí, a už vůbec ne proč se neuvžívají.

Prvního září v Čechách zanikl HALÉŘ, což vnímá každý Čech jako praktické opatření České státní banky, ale jak rychle zapomeneme sedm století historie haléře?

Kdekdo mi říká, že žijeme v moderních, rozuměj praktických, časech a věci už nemají čas se stát milé jsouce expresní rychlostí nahrazovány novými a lepšími a hlavně lacinějšími.

Patří haléř mezi ty jevy modernosti, že ztratil hodnotu i užitečnost? A proč?

K vysvětlení zániku praktické hodnoty haléře musím vnést do své úvahy jev zvaný INFLACE, nejjednodušeji vysvětleno tak, že vyděláváme více peněz a platíme více peněz. Drobátko odborněji řečeno, inflace znamená růst výroby oběživa, ražení mincí a tištění bankovek národní bankou.

Teorie inflace je složitá sociální věda a klidně pro ilustraci porovnáme inflaci s obezitou jako sociálním jevem, obě porostou je-li to možné, a basta; bojovníci proti inflaci mají podobné úspěchy jako rozmanité diety mají proti obezitě.

Vyprávěl jsem už historku, jak jsme byli milionáři díky inflaci? V roce 1989 jsme prvně letěli na zimní dovolenou do Mexika. Po ubytování v hotelu *Carousel* v rekreačním nebičku zvaném Cancun, šla Eva do směnárny vyměnit dolary za pesa. Vyšla ze směnárny se svítícíma očima a řekla: „Jsem milionář! Vyměnila 500 dolarů a dostala tři a půl milionu pesos. Bedlivě jsem hlídal, aby ji někdo o ty milióny neokradl. Šli jsme na večeři a za mexickou večeři, kde to hlavní byly pálivé papriky, Eva zaplatila 160 000 pesos za čtyři osoby. Tehdejší výměnný kurz byl 7000 pesos za jeden dolar. Tak to je příklad inflace.

Jak drastická inflace vzniká, popisuje tato historka, kterou jsem kdysi četl či slyšel: Za mexické revoluce přišla za vůdcem Pancho Villou uplakaná žena a

křičela na generála, že ji revolucionáři zastřelili manžela a kdo teď nakrmí sedm dětí. Generál Villa se na ni usmál a zavolal svého ministra financí a nařídil, aby dali ženě pět kilo pesos. Pancho Villa tisknul bankovky, jak chtěl a vzápětí ministrův pomocník přinesl pětikilový balík pesos zabalený v novinách a svázaný drátem. Ta ubohá žena přestala naříkat a s balíkem pesos odešla nakrmit sedm dětí. Za chvíli přišel poddůstojník a řekl: „Generále, stala se chyba, manžel té ubohé ženy, kterou jsi obdaroval, nebyl zastřelen, ale uvězněn pro opilství...“ Generál Villa bez váhání poručil dotyčného muže okamžitě zastřelit a dodal „Přece nezklameme tu dobrou ženskou...“

Jestli je příčinou inflace (v případě mexického se tomu říká hyper-inflace) růst mezd anebo růst cen zboží a služeb, neumím posoudit? je to kombinace obojího.

V roce 2003 jsme s Evou jeli do Říma. Nakoupili jsme tam více knih než se nám vešlo do kufru a vešli jsme do obchůdku koupit cestovní tašku. Vybrali jsme jednu šikovnou a prodejce hledal na zboží cenovku v lirách. Ten dobrý Ital se obrátil na ženu u pokladny, zjevně svou manželku, s otázkou: „Kolik euro je 26.000 lir?“

A ta bachratá Italka přes naše hlavy řekla manželovi: „Kdo si má takovou volovinu pamatovat, dej jim to za pět eur, ať máme od těch lirových ležáků pokoj.“

Itálie tehdy užívala euro-měnu druhým rokem a lira se jevila jako dávná historie.

A tak si dovoluji předpovědět, že si na haléře za dva roky nikdo nevzpomene. Včera jsem zapomněl mobilní telefon a potřeboval jsem zavolat domů, tak jsem přistoupil k telefonnímu automatu, vhodil dovnitř pětadvacetník a nedostal signál.

Vedle stála žena a optal jsem se, co dělám špatně; řekla mi, že od ledna stojí místní hovor 50 centů, což jsem nevěděl. Vhodil jsem do automatu druhý pětadvacetník a ozval se volací tón. Vymačkal jsem číslo domů. Stojí ještě za povšimnutí, že čísla se už dávno nevytáčejí, ale vymačkávají?

Přeji hezký den a všecko dobré i bez haléřů.

Ross Firla - Sudbury

Travelling
to.....

Inspired Travel Solutions

Premiéra NHL v Praze

New York Rangers vs. Tampa Bay Lightning

Můžete vidět oba historické zápasy
3. - 6. října 2008

Zájezd zahrnuje: 3 noci v Praze, lístky na dva zápasy a letenku
Volejte Dagmar: 416/504-6399

for more informations call our team: Blanka Agnes Renata

(416) 504-3800
or
1-800-825-7577

662 Queen Street West
Toronto, ON M6J 1E5
Fax: 416-504-8186
E-mail: nitratravel@gmail.com

TICO # 3254587
TICO # 2631380

Celý život Jana Zábrany

Mezi několika průpovídkami, kterými svůj technický výklad prokládal prof. ing. Zombat, zvláštní to charakter připomínající baziliška, byla věta, kterou jsem si připomněl už nejednou: „Čas letí jak střelná rána!“

Podobně může uplynout lidský život. Ale ta rychlost jeho plynutí je až notoricky relativní. Neboť co jeden dokáže v průběhu 20, 30 let, jiný stejný čas promarní zbytečností svojí existence.

Horší ale je, když systém, společenské uspořádání, promění život člověka proti jeho vůli, proti jeho snaze, talentu, plí, schopnostem. Když poznamená ten čas, který je člověku vyměřen, tím nejsmutnějším možným, zločinným způsobem. Zlobou, falší, debilitou moci.

Spisovatel a překladatel Jan Zábrana se narodil 4.6.1931 a zemřel 3.9.1984 ve věku padesáti tří let. V roce 1992 vydalo pražské nakladatelství Torst 2 díly, celkem 1103 stran, jeho deníkových záznamů s názvem *Celý život*.

Je to úctyhodná, zasloužená pocta tomuto českému literátovi, který se od mnoho jiných, kteří jsou dnes mnohem lépe zapsáni v paměti a myslech čtenářů, liší dost podstatně. Jan Zábrana byl nejen nadaný spisovatel a překladatel rusky a anglicky píšících autorů, ale i, ač nevězněn, na rozdíl od svých rodičů (*Máma odseděla: 10 let, 6 měsíců, 10 dní, od 6. listopadu 1949 do 10. května 1960, táta odseděl: 8 let, 8 měsíců, 2 dny, od 7. září 1951 do 9. května 1960. Celá bilance naší rodiny po prvních 12 letech socialismu v Československu: 19 let, 2 měsíce, dva dny kriminálu ... str.382*) devastován komunistickým režimem. Jeho matka v podstatě na následky věznění předčasně zemřela.

Jeho talent byl potlačen, zbaven uplatnění. Jan Zábrana byl vystaven šikanerii a ústrkům, podobně jako mnoho dalších nevinných, talentovaných a schopných, jejichž schopnostmi a talentem absurdita režimu opovrhla a snažila se je zničit.

Dvoudílná kniha s úvodem Václava Havla a doslovem Jana Šulce je knihou smutnou, dokonalou analýzou těch časů, knihou opravdovou, vzbuzující každou řádkou ve čtenáři onen pocit opravdovosti jejich autora. Je to svědectví oné neblahé doby, zpráva o

lidech, kteří se zachovali jinak než snad mohli nebo měli, někteří snad s odůvodněním, jiní bez něho. Je to ale hlavně kniha připomínající s naprostou opravdovostí absurditu systému, který pozastavil nadějný vývoj po skončení Druhé světové války o plných 40 let.

Své pojednání o dvou dílech *Celého života* mohl bych nejlépe naplnit než početnými citacemi, což ale není možné.

Tedy jen několik málo ukázek:

Je smutné, že lidi, kteří stejně odhodlaně bojovali za národní věc v odporu proti Němcům a trpěli za to, že jsou po 3 letech Čechy vyobcováni z národa proto, že jsou jiného politického smýšlení než vládnoucí lidé, de facto, že nejsou komunisty. (str.24)

V Černý říká: Umělecké dílo vzniká teprve, když čtenářovi jest vstípen dojem, že básník stojí za vším, co napsal, že je za to ochoten nasadit celé své štěstí, tak jak mluví z nutnosti, že by tak mluvil posunky i kdyby mu jazyk vyřízl. (str.125)

Dialektika

*Pochvalovat Čiňany, proklínat Čiňany
velebit Tita, proklínat Tita, podlízat Titovi
stavět pomník, odhalovat pomník, bořit
pomník,*

*slavit Stalina, hanět Stalina
zavřít Gomulku, pustit Gomulku, nastolit
Gomulku, kopnout do prdele Gomulku*

*řikat, že vyhasíná třídní boj, že se zostruje
třídní boj, že vyhasíná třídní boj
zavřít Husáka, pustit Husáka, zvolit husáka,
chválit Husáka*

*zřít Stazku, zrušit Stazku, zřít Stazku
popravit, mlčet, popravit, rehabilitovat,
popravit, rehabilitovat*

*zakázat žvýkáci gumu, trpět žvýkáci gumu,
povolit žvýkáci gumu, vyrábět žvýkáci gumu
- a pořád spět k socialismu (str.274)*

*Sám nevím, co se mi tak líbí na těchto historce
o Freudovi a proč si na ni tak často vzpomenu:
když mu po Anshlusu umožnili odjet z Vídně
do Anglie, gestapo si od něj před odcestováním
nechalo podepsat prohlášení, že se k němu
chovalo naprosto korektně. Podepsal a
připsal: Mohu gestapo každému vřele
doporučit. Sigimund Freud (str.438)*

Při četbě Zábranových deníků připomněl jsem si podobné dílo, LET LET (3 díly) autorů Josefa Hiršala a Bohumily Grogrové. Všichni psali o tomtéž, ač každý jinak. A se stejným

účinkem na čtenáře. Snad jen ten, kdo prožil padesátá léta a pozdější normalizaci v Československu může dokonale znát, co je to absurdita. V případě oněch československých 40 let také zločinnost.

Ač u J.Zábrany jde o dlouhé i zcela kratičké záznamy skutečných událostí, vzpomínek, ale i myšlenek a úvah, čtenář si snadno představí o jaký literární talent režim připravil své občany, českou literaturu. Je proto vlastně nějaká podstatná omluva? Vysvětlení o nezbytnosti takového počínání?

Nejsou to ale jen oprávněná hořkost a zklamání, které se prolínají tisíci stránkami Zábranových zápisů. Nejednou vytryskne humora a vtip, kterým jakoby zcela automaticky konejšil útrapy, byl nad věci.

O jeho talentu a literárních kvalitách dosvědčuje i vřelé přátelství s Vladimírem Holanem, kterého Jan Zábrana ve vile na Kampě dost často navštěvoval.

Je vskutku záslužným činem nakladatelství

TORST, že vydalo záznam života člověka, který je za normálnějších okolností mohl prožít úměrně svým schopnostem a talentu. A to záznam bez jakékoli recenze a zásahu.

A nemohu si pomoci, četba *Celého života* mě myslí připomněla, že mnozí z těch, kdož se tak hrůzně podepsali na osudech dr. Horákové, rodičů Jana Zábrany stovek a tisíců dalších zcela nevinných lidí, vybaveni hroší kůží a pokud ještě nedostihnul je pokročilý věk, bez jakýchkoli výčitek svědomí, přesedli z jednoho vlaku do jiného, který měl jet bezmála opačným směrem.

Toho ale už osud J.Zábrany nedopřál být svědkem.

Celý život vydalo nakladatelství Torst (Brunclíkova 9, 162 00 Praha 6) jako svou 10. publikaci. První vydání 1992, druhé 1993 Myslím, že dnes není kniha k dostání, pokud ano, doporučuji velice k zakoupení.

Vladimír Cícha - Vancouver

oprávněný distributor
českých filmů uvádí
premierově televizní
filmy a seriály ČT

Brainstorm

Téměř sci-fi komedie režiséra J. Stracha
s I. Trojanem, R. Brzobohatým a I. Chýlkovou
Vyžádejte si bližší infomace.

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV
seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí
výhradně firma:

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

E-mail: video.el@videocanada.com

www.videocanada.com

<http://www.videocanada.com>

KRATŠÍ JMÉNO, VÍCE MÍST! Trans-Com Transport je nyní TCT

Změnili jsme lokalitu, abychom mohli nabídnout kvalitnější služby!

- Skladovací prostory činí 55,000 čtverečních stop
- Blízko mezinárodního letiště Pearson v Torontě
- Snadný přístup ke všem dálnicím
- Bezplatná telefonní linka zůstává 1-800-354-9046

TCT týdně přepravuje zboží mezi Severní Amerikou, střední a východní Evropou, s možností distribuce po celé Evropě, Kanadě a USA.

Přeppravujeme veškeré typy a velikosti nákladů – od špendlíků až po nákladní vozy – včetně automobilů, domácího vybavení, výslavnků a technických materiálů.

Celní sklady v Torontě a Praze slouží jako distribuční střediska pro celou Evropu a Severní Ameriku.

Naše letecké oddělení v Praze provádí proclení a distribuci.

Máme více než 25 let zkušeností v mezinárodní námořní, letecké, silniční i železniční dopravě.

Novinka

Možnost skladování
a ukládání
v našich prostorách!
Neváhejte a zavolejte!

Najdete nás: 1260 Kamato Road, Mississauga, Ontario, Canada, L4W 1Y1
info@tct-ltd.com • www.tct-ltd.com • Tel: 905-361-2743 • Fax: 905-361-2753

TORONTO + PRAHA + OTTAWA + MONTREAL + BUFFALO + CHICAGO + ATLANTA

